

efterhaanden. Det ærede Medlem fandt derfor, at det var meget uheldigt, at Indenrigsministeriet udsendte et Cirkulære, der udtalte, at man intet havde at erindre imod, at de i Lovgivningen bestemte Frister overskredes. Endvidere mente det ærede Medlem, at Ministeriet havde udtrykt sig overordentlig uheldigt, naar det havde fundet Anledning til at indskærpe Sogneraadene, at ved Valg af Formand bør der vælges en Mand, hvis økonomiske Stilling ikke er en saadan, at han fristes til Misbrug af de ham betroede Midler, og det ærede Medlem føjede til, at dette maatte vel betyde, at det skulde være økonomisk velsituerede Folk, saaledes at en Mand i en økonomisk ringere Stilling skulde holdes ude. Dette gav saa det ærede Medlem Anledning til paa ny at rejse det Krav, som vi gentagne Gange har mødt fra socialdemokratisk Side: Kravet om Vederlag til Sogneraadmedlemmerne og først og fremmest da et betydeligt større Vederlag, end der nu er almindeligt til Sogneraadformanden og Kassereren. Det ærede Medlem udtalte sig ogsaa imod, at Ministeriet havde paalagt Pligt til at føre Hovedbog, og sagde derom, at han mente, det i høj Grad vilde vanskeliggøre Regnskabsførelsen for de større Kommuner og derfor give øget Kraft til Kravet om, at det fornødne Vederlag bliver stillet til Disposition.

Hvad nu det sidste Spørgsmaal angaar, Pligten til at føre Hovedbog, skal jeg sige, at denne Pligt ikke er paalagt de *store* Kommuner, men de *store* Kommuner, hvilket betyder en væsentlig Indskrænkning. Man har her navnlig tænkt paa store Stationskommuner, som f. Eks. Lyngby — jeg nægter ikke, at jeg ogsaa har tænkt paa Birkerød, hvad ærede Medlemmer maaske vil forstaa, og jeg kan ikke tænke mig andet, end at alle vil være enige om, at i Landkommuner, som har et saadant Befolkningstal, og hvis Bebyggelse i saa høj Grad nærmer sig til den købstadsmæssige, vil Førelse af en Hovedbog være en selvfølgelig Ting. Og naar vi har henpeget paa Ønskeligheden af, at Sogneraadformanden sad i en nogenlunde solid økonomisk Stilling, har vi i Ministeriet naturligvis dermed kun ment, at han skal være saaledes situeret, at han ikke fristes stærkt til Misbrug af betroede Midler; han bør ikke være i en af Kreditorer forpint Stilling. Derimod kunde det naturligvis ikke falde Ministeriet ind i fjerneste Maade at beskæftige sig med det Spørgsmaal, hvorvidt en Sogneraadformand er rig eller fattig.

Hvad angaar Vederlaget til Sogneraadmedlemmerne, saa ved jo alle ærede Med-

lemmer i dette høje Ting, hvordan denne Sag er ordnet, og jeg tror ikke, det vilde være heldigt, om man, i Stedet for at Sogneraadmedlemmernes Opgave nu er at røgte et kommunalt Tillidshverv, gjorde det til lønnede Bestillinger paa en saadan Maade, at der knyttede sig økonomisk Interesse for det enkelte Medlem til at opnaa eller til at bevare en saadan Stilling.

Hvad dernæst Fristerne for Regnskabs Indsendelse angaar, har vi i Cirkulæret udtalt, at man skal intet have at erindre imod, at Amdsraadet tilstaar kortere Forlængelser af de i Landkommunalloven fastsatte Frister, men overfor de Sogneraad, der overskrider den givne Frist, maa fornøden Foranstaltning træffes. Det har været ganske nødvendigt at gøre dette, thi det er saaledes, at den i Landkommunalloven fastsatte Frist for Regnskabs Indsendelse — det skal være indsendt inden Midten af August — ikke kan overholdes i de større Kommuner, og for saa vidt heller ikke i de mindre, medmindre man afslutter Kassebogen den 1. April ved Regnskabsaarets Udgang. Men vi har netop i Cirkulæret henpeget paa, at en saadan Afslutning praktisk set i Reglen er umulig; man maa lade Kasseregnskabet løbe ud over Afslutningen af Regnskabsaaret af Hensyn til Indtægter og Udgifter, som falder senere, og vi har i denne Forbindelse henpeget paa, at den gamle Kassebog i Tillægsperioden maa føres jævnsides med det nye Regnskabsaars Kassebog. Sagen er nemlig den, at da Refusionerne fra fremmede Kommuner nødvendigvis maa afventes, kan man som Regel ikke afslutte før midt i Juni Maaned; som Følge heraf kan Regnskabet hverken i større eller i mindre Kommuner være færdigrevideret af de sognekommunale Revisorer før hen i Juli Maaned, i større Kommuner endda noget senere, og efter at den sognekommunale Revision er tilendebragt, skal Revisionsantegnelserne besvares, hvad der ogsaa nødvendigvis maa tage sin Tid, hvorpaa Regnskabet endda skal fremlægges til Eftersyn i 14 Dage med Revisionsantegnelser og Besvarelser. Man vil altsaa se, at de Frister, der i Loven er fastsat, maa der gives en rimelig Adgang til at overskride, men det er udtrykkelig indprentet Amdsraadet, at disse Overskridelser ikke maa finde Sted udover, hvad der er absolut nødvendigt, for at de fornødne Revisioner og den fornødne Fremlæggelse af Regnskabet kan finde Sted; hvor der er Tale om en Overskriden af Tidspunktet, der rækker derudover, har Amdsraadet absolut Pligt til at gribe ind.